

СВОБОДА

Рів XVIII. Нью Йорк, Четвер, 9-го червня 1910. Число 23.

Vol. XVIII. New York, N. Y. Thursday, June 9, 1910. No. 23.

Від Головного Уряду Р. Н. Союзу в Америці. Ще раз до відомости членам буйшої корпорації „Р. Народний Дім“.

Розмет Р. Н. С. за місяць Май 1910.

Розкід за місяць Май с. р. єсть: За померших членів або їх мени і за випадки каліцтва.

Від. 16. Фецьо Іван, заб. 8,5, 1910	\$1000.00
„ 103. Моланинець Василь, ум. 11,5, '10	1000.00
„ 51. Сова Йосиф, заб. 11,5, '10	1000.00
„ 78. Хохоляк Петро, ум. 14,5, '10	1000.00
„ 16. Вишовский Кбсть, ум. 20,5, '10	1000.00
„ 16. Скрипко Йосиф, ум. 20,5, '10	1000.00
„ 66. Геречмак Марія ж. Дмитра, 23,4, '10	400.00
„ 113. Королеват Анна ж. Стефана, 27,4, '10	400.00
„ 46. Пиріг Анна ж. Стефана, 22,5, '10	400.00
„ 121. Грещак Онуфрей, утр. руки	200.00
„ 3. Новак Іван, утрата ока	200.00
„ 3. Машляр Михайло, в домі з'умаред.	150.00
„ 99. Гресяк Стефан, утрата ноги	100.00
Виплачено запомоги на суму	\$7.850.00
Платня головних урядників за Май	190.00
Адміністрація Союзу за Май	178.71
Весь розкід виносить	\$8,218.71

Розмет платить 12,122 членів на ціле посмертне (кождий по 64 цнт.) і 1726 членів на пів посмертного (кождий по 32 цнт.)

Крім того кождий член платить за орган „Р. Н. Союзу“ по 10 центів, на Резервовий Фонд по 2 центи, на Народний Фонд по 1 центі, на Фонд Бідних по 1 центі.

Член на ціле посмертне платить 78 цнт. а на половину посмертного 46 центів.

А. Шаршонь, гол. касієр. С. Ядловский, гол. секр. Дм. Капітула, гол. предсід.

Оголошене.

Отсим подає ся до відома усім членам Тов. „Зоря“ Відділ 69 Р. Н. Союзу в Нью Йорку, щоби явили ся на спеціальний мітинг в суботу дня 11-го юнія о год. 8-ій вечер в галі мітинговій для полагодження всяких спорів Товариства.

Урядники мають предложити всі книги, відзнаки і всякі другі річи, котрі становлять масток Товариства.

Член, неprisутний на мітингу без важної причини платить 1 долара кари, урядник 5 доларів.

Від Головного Уряду Р. Н. Союзу
Дм. Капітула, предс. **Т. Лабовский, секр.**

ПОЗІРІ

Єще раз припоминаємо інтересованим, то є братствам і відділам Р. Н. Союзу, так само і всім поодиноким людям, котрі присилають одно-два або три-разові оголошення балів, представлень, ліквінків, як також бизнесові оголошення до „Свободи“, щоби точно придержувались табельки, оголошеної в кождім числі „Свободи“ на 6-ій стороні, то є, щоби з кождим оголошенням рівночасно присилали належитість, та щоби таке оголошене було в редакції один тиждень перед виходом дотичного числа. Всі праці, які друкарня „Свободи“ на замовленя виготовляє, по скінченню мусять бути заплачені, або вислані за посліплатою (С. О. D.), хотай-би се був незнати хто. Часопись „Свободу“ висилас ся тільки тим, котрі заплатили передплату з гори.

Пов'язані Панове

В минулїм місяці цвітїни Лїквідаційний Комітет вислав друковані циркуляри, в котрих була представлена справа довжників в Olyphant, Pa., що то позичили з каси Нар. Дому і забезпечили свій довг моргечами.

Позаяк Лїквідаційний Комітет немав тоїх адресів до членів, длятого вислав по кількадесять рих справоздань в околиці, де замешкують стакголдери на слїдуючі адреси: Alex Sharszon, 524 Pine St., Shamokin, Pa., Rev. J. Sandecky, Box 375, Olyphant, Pa., Vasil Hriszko, 439 N. 6th Ave., Scranton, Pa., Alex Horbal, 135 Main St., Derby, Conn., Paul Ziatik, 513 E. 70 St., New York, N. Y., Michael Keleczaawa, 38 Greene St., Jersey City, N. J., Rev. N. Stefanovicz, 109 7th St., SS. Pittsburg, Pa.

По висланю сих циркулярів Лїквідаційний Комітет оголосив в часописи „Свобода“ з дня 21. цвітїня число 16-те, щоби стак-голдери удавались до шановних адресатів по сі циркуляри, а також формуляри на повновласти і щоби зарядили місцеві наради над тою справою, котру сам Лїквідаційний Комітет не може рішати, і як найскорше прислали свої рішення на адресу секретаря Лїквідаційного Комітету, п. С. Ядловського. Та сей труд здаєсь був даремний, а то видно з того, що Лїквідаційний Комітет не отримав тих повномочій ані інших рішень від стак-голдерів навіть половину. Залля того дальші кроки Лїквідаційного Комітету суть неможливі і він не може нічого дальше робити.

Тож по раз другий звиваємо членів буйшого Народного Дому, щоби прислали свої повновласти і рішили як з тою справою поступити, щоби як найскорше з тим розв'язатись і щоби можна розділити гроші поміж стак-голдерів. Если сего ми не дістанемо, то будемо змушені усунутись від сеї справи а також уступити з наших урядів.

Від Лїквідаційного Комітету

К. Кирчів, предс.
С. Ядловский, секр.
Г. Дзядик, касієр.

Відправа російським наймитам.

Тутешні наці кацапи по своїх часописях як „Свѣтъ“, „Поступъ“ і „Правда“ наробили крику на мними переслїдованя їх нарибку в Галичині і Буковині. Крик сей тим безличнійший, що у ньому говорить ся, начеб то уряд переслїдував наш народ, коли тимчасом австр. уряд замкнув тільки кілька кацапсько-шпігунських нор у яких збирали ся платні агенти рос. уряду. Щоб наші читачі зрозуміли, кілько містить ся правди в тих криках тутешних москвофілів, та як новий доказ, що кацапське одинокє оруже се брехня і лож подаємо тут уривки з бесіди посла Василька, виголошеної в тїй справі у соїмі в Відни.

Се правда, що недавно розв'язано чотири російсько-кацапські товариства в Чернівцях. Сі товариства зголошено у властий яко українські. До 1908 року, вневдовзі до приїзду Бобринського, який подорожував по Галичині і Буковині, животіли собі товариства от як кажуть про людське око. Та й не дивниця, бо не мали ніяких средств, а були підмогою кількох загорілих царських посінак. Чудо з ни-

шї стало ся від хвилі, як граф Бобринський вступив на буковинську землю. Одно товариство іменно „Русско-православний народний Дім“ в Чернівцях утримувало від кількох літ бурсу діточу, яка містила ся в малім приватїім помешканю. Як же голова сего товариства відбув прощу до Москви, ні звідси, ні звідти, купус се товариство дім на бурсу вартості яких 60.000 корон і приймає до тої бурси відповідну скількість дітїй.

В тім домі украшено стїни російськими національними відзнаками, бібліотека складала ся по більшій частині з таких російських творів, в яких славлено царизм і єго посіпаки. Діти сердечні мусіли молити ся по російськи і просити Бога о здоровле ба-тюшки даря і прихвостників.

Бюджет товариства при кінци 1908 року (отже перед прощю до Москви) виказував сальдо 409 корон; чотири місяці пізнійше товариство купус каменїцю двоверхову вартості 60.000 корон. Друге товариство, яке розв'язано, се студентське товариство: „Карпатъ“. Се товариство мало всего 15 членів. І се товариство зголошено у властий як українське; але в членів приймало ся лише тих студентів, що признавали ся до москвофільської партії. Трєте товариство се „Русско-православний дїтєскїй приютъ“ в Чернівцях. На чолі товариства стояла п-ї Александра Третьяков, російська горожанка, відзначена російським високим хрестом а вмїшана в шпїонську аферу звісного Бендака.

Як довго російська агітація і робота обмежила ся на одиницях, так довго москвофільство не було небезпечне. Але з хвилею, як почали будувати бурси і зав'язувати студентські товариства, в яких впоювано в молодїж російські національні почуваня, то Українці мусіли бояти ся о будучність українського народу.

Др. Марков твердить (а се саме читаємо в москвоф. часописях), що через се розв'язанє товариств зробило австр. правительство насильство на величезній скількості буковинського населеня. Ну, коли зважити що всі ті товариства разом мали всего 150 членів то мусить ся признати, що се число відносно до загального числа українського населеня на Буковині 300.000 трохи за маленьке. **F 91**

На кінци — говорив посол Василько — хочу внести малє запитанє до пана президента: Як довго ще буде мусів український посол в сїй палаті терпіти, аби посол, якого вибрали українські виборці, відмовляв права самостійного істнованя української нації і аби він впоював переконанє, що сей народ се лиш частина иньшого великого народу поза межами Австрії, народу російського. На отсе хотів би я мати відповідь.

Президент парламенту др. Патай відповів на се послови Василькови, що вже його попередник, товариш з уряду, не допустив був до парламенту російської мови, мотивуючи тим, що ані в Галичині ані на Буковині, російської як красвої мови нема, що в Австрії загалом російського народу нема...

Отсе є ясний стає справи про мнїме переслїдованє москв. товариств на Буковині. Нам треба лиш радіти, що наконець наші братя на Буковині приневолили тамошний уряд радикально занятя ся сею гнїллою, деморалізуючою наш народ. Річ природна, що кацапи прогнані з Буковини найдуть найсердечнійшу підпору і поперте в Галичині, у своїх хлібодавцїв, то є польської шляхти. Але і тут вже дні їх животїня здаєть ся, почислені і даєть Бог, що в недовзі про москвофільство будемо могли говорити як про минулу яку заразу...

ПРОЦЕС

православного ігумена Арсенія
проти менеджера „Свободи“ Нон. Кирчова
і її редактора Ант. Цурковського.

(Дальше).

Допитує п. Гарван:

Пит.: Де ви маєте заняті? Відп.: Я маю заняті при школі і при церкві.

Пит.: Чи ви робили коли з Василенком? Відп.: Ні.

Пит.: Певно, що ні? Відп.: Так, певно, що ні.

Пит.: Кілько діставали ви з церкви? Відп.: 60 дол.

Пит.: Місячно? Відп.: Так, місячно.

Пит.: Чи се є російсько-православна чи гр. кат. церква? Відп.: Є се гр. кат. церква.

Пит.: Що ви робили в канцелярії п. Нідля? Відп.: Я був там в канцелярії, бо Кирчів просив, щоб йому показати, де Нідель мешкає.

П. Гарван: Я скінчив.

П. Сніткін до свідка: Задержіть ся ще на хвилю; я маю про де-що вас спитатись.

Допитує вдруге п. Сніткін:

Пит.: Чи ви знаєте Мендельсона? Відп.: Так.

Пит.: Чи ви пригадуєте собі, як була оголошена стаття про Арсенія і Криницьку? Відп.: Так.

Пит.: Чи ви бачились з Мендельсоном після оголошення статті? Відп.: Так.

Пит.: Де? Відп.: В Мейфільд, в його хаті.

Пит.: Чи ви де-що з ним говорили?

П. Гарван: Скажіть лиш так, або ні.

Відп.: Так.

Пит.: Чи ви говорили з ним про статтю, оголошену в „Свободі“?

П. Гарван: Так або ні.

Відп.: Так, я був у Мендельсона з Кирчовом тоді, як Кирчів про все те розказував.

Пит.: Розкажіть тепер докладно, що говорив Кирчів до Мендельсона, а що Мендельсон говорив до Кирчова у вашій присутності.

П. Гарван: Протестую проти сего. Мендельсона ніхто про се не питав.

П. Сніткін: Як раз противно, я питав ся Мендельсона (подас сторону протоколу), чи він коли бачив ся з Кирчовом?

П. Гарван: Коли так, то я ошибнув ся. Цофаю свій протест.

Пит.: Тепер йдіть дальше і скажіть Судови і лаві присяглих докладно, що говорив Мендельсон до Кирчова, а що знов Кирчів до Мендельсона. Відп.: Приїхавши до Мейфільда, пішли ми до skleпу Мендельсона; він був за лядою і Кирчів попросив о цигаро.

Потім спитав ся п. Кирчів: „Чи то ви Мендельсон?“ а Мендельсон відповів: „Так.“ П. Кирчів сказав тоді: „Я хотів би з вами говорити“ і Мендельсон казав нам йти на поверх, до його канцелярії. Там запитав ся п. Кирчів п. Мендельсона: „Чи Марія Криницька мешкає разом з вами?“ П. Мендельсон відповів: „Так,“ і Кирчів сказав: „Я хотів би бачитись з нею.“ П. Мендельсон відповів йому: „Її нема тепер дома, вона що йно вийшла.“

Тоді Кирчів сказав до Мендельсона: „Я приходжу тут зі „Свободи“; там була поміщена одна стаття і якийсь адвокат приходив раз до редакції і почав нас страшити; тепер я хотів би де-що про се дізнатись. Іменно, я приїхав сюди, щоб довідатись, чи се є правда, бо коли-б показалося, що неправда, то треба буде статтю в газеті відкликати.“

Потім спитав ся Мендельсон Кирчова: „Чи ви знаєте, що було написано в газеті?“ На се Кирчів відповів: „Так,“ а Мендельсон тоді сказав: „В газеті не написано навіть третьої часті сего, що я знаю про сю справу. Марія не є перша. Одна ще є в Нью-Йорку, а друга в Скрантон.“ Кирчів тоді спитав ся: „Чи вона підписувала у вас яке зізнаня?“ Мендельсон відповів: „Так підписувала.“

Відтак Кирчів запитав ся Мендельсона: „А на що-ж ви підписували таке зізнаня, коли ви самі кажете, що то все є правда?“ А Мендельсон відповів: „До мене прийшли Адамьяк, Яцко і Арсеній і вони мене просили, що-б я зробив се для них. Вони заплатили мені 5 дол. за списаня зізнаня. Вони завертали мені про се голову і були-б заплатили навіть 100 доларів, коли-б я був сею жадав. Я мусів се зробити, бо маю з ними інтереса; я прецінь живу поміж ними.“

Пит.: А яка ще була там бесіда? Відп.: Мендельсон говорив ще до Кирчова так: „Як би вони хотіли робити вам яку біду, то ви покличете мене на свідка.“

Потім Мендельсон спитав ся ще Кирчова, чи він не хотів би випити зі мною шклянку пива, а Кирчів відповів, що він вже випив шклянку в skleпі (стор).

Тоді Мендельсон відпровадив нас аж до дверей і показав нам, котрим трамваем треба нам їхати домі.

Пит.: Чи то уже ціла розмова, яку Мендельсон і Кирчів мали між собою, а яку ви чули? Відп.: Так.

П. Сніткін: Тепер можете його допитувати ви, п. Гарван.

Допитує вдруге п. Гарван:

Пит.: Як довго знаєтесь ви з Кирчовом? Відп.: Я зазізнав ся з ним около 30-го червня.

Пит.: 30-го червня котрого року? Відп.: 1908 р.

Пит.: Через кого ви з ним зазізнались? Відп.: Через Калакуку; він мене йому представив.

Пит.: А як то прийшло до сего, що Калакука вас йому представив? Відп.: Я був в Скрантон, у Калакуки і був там також п. Кирчів; він знаєть ся з Калакукою, і Калакука мене йому представив.

Пит.: І ви потім поїхали з ним до Мейфільда і Оліфанту. Відп.: Я приїхав до Оліфанту вночі і п. Кирчів там вже був; слідуєчого-ж дня ми поїхали до Мейфільда.

Пит.: Чи ви знаєте Чалого? Відп.: Так.

Пит.: Як довго знаєтесь ви з Чалом? Відп.: Я знаюсь з Чалом від марта минушого року.

Пит.: Чи Чалій казав вам ідти разом з Кирчовом? Відп.: Ні.

Пит.: Чи то ви запровадили Кирчова до канцелярії п. Нідля? Відп.: Я лише показав йому, де Нідель мешкає.

Пит.: Чи ви ходили до Нідля разом з ним — так або ні? Відп.: Ні, я не зараз прийшов до Нідля; я показав йому канцелярію Нідля і пішов в иншу сторону.

Пит.: А чому ви не пішли до Нідля разом з ним? Відп.: Я показав йому, де Нідель мешкає і Кирчів сам там пішов, а мені казав прийти пізнійше і запровадити Марію.

Пит.: Розуміть ся, що ви знали ся з Нідлем. Відп.: Так.

Пит.: Чому-ж ви не пішли до Нідля і не представили йому Кирчова? Відп.: Я показав йому лише, де є канцелярія Нідля.

Пит.: Ну, і чому-ж ви не пішли — питаюсь ще раз — і не представили Нідлеви Кирчова? Відп.: Я гадав, що мені не треба було там іти.

Пит.: Чи Кирчів мав яке зізнаня при собі, як він ходив до канцелярії Нідля? Відп.: Я не ходив разом з ним і не знаю, чи він мав при собі який документ.

Пит.: Чи в хаті Свали списував хто яке зізнаня? Відп.: Ні.

Пит.: То значить, що ви не бачили, аби Кирчів мав при собі яке зізнаня колибудь перед тим, як він ходив до канцелярії Нідля. Відп.: Я бачив лише, що він мав з собою часопись.

П. Гарван: Я скінчив.

Пит.: Чи ви могли-б сказати Судови і лаві присяглих, де був обжалований Цурковський 1-го липня або десь так около 1-го липня 1908 р.? Відп.: Він був дома.

Пит.: Де? Відп.: В редакції „Свободи.“

Пит.: Де знаходиться редакція? Відп.: 184 Гудсон стріт.

Пит.: Чи перед 1-им липнем бачили ви його в редакції „Свободи“? Відп.: Так.

Пит.: Чи ви бачили його після 1-го липня 1908 р. в редакції „Свободи“ або в якимсь иньшій місці? Відп.: Я бачив його в редакції „Свободи.“

Пит.: В котрім часі приходите ви до роботи? Відп.: Я приходжу о 8-ій год.

Пит.: Коли йдете домі? Відп.: О 5½ год.

Пит.: Значить, що 1-го липня ви бачили в редакції „Свободи“ обж. Цурковського від 8 год. з рана до 5 год. по полудні? Відп.: Так, я приходжу до редакції о 8 год., а п. Цурковський приходить там около 9 або 9½ год. з рана.

Допитує п. Гарван:

Пит.: Яке занятя маєте ви у „Свободі“? Відп.: Я проваджу адресар.

Пит.: Чи ви не є редактором? Відп.: Ні.

Пит.: Чи вашого імени нема в часописі? Відп.: В часописі є імя редактора.

Пит.: Імя редактора, Антона Цурковського? Відп.: Так.

Пит.: Значить, що він є редактором? Відп.: Так.

Судія: Отже, сей свідок не є редактором.

П. Гарван: Ні, Світлий Суде, він лиш провадить адресар. Я ошибнув ся; він вже зізнав, що сей обжалований є редактором.

Пит.: В яким дні тижня було 1-го липня? Відп.: Я не тямлю сего.

Допитує п. Гарван:

Пит.: Яке занятя маєте ви у „Свободі“? Відп.: Я проваджу адресар.

Пит.: Чи ви не є редактором? Відп.: Ні.

Пит.: Чи вашого імени нема в часописі? Відп.: В часописі є імя редактора.

Пит.: Імя редактора, Антона Цурковського? Відп.: Так.

Пит.: Значить, що він є редактором? Відп.: Так.

Судія: Отже, сей свідок не є редактором.

П. Гарван: Ні, Світлий Суде, він лиш провадить адресар. Я ошибнув ся; він вже зізнав, що сей обжалований є редактором.

Пит.: В яким дні тижня було 1-го липня? Відп.: Я не тямлю сего.

Допитує п. Гарван:

Пит.: Яке занятя маєте ви у „Свободі“? Відп.: Я проваджу адресар.

Пит.: Чи ви не є редактором? Відп.: Ні.

Пит.: Чи вашого імени нема в часописі? Відп.: В часописі є імя редактора.

Пит.: Імя редактора, Антона Цурковського? Відп.: Так.

Пит.: Значить, що він є редактором? Відп.: Так.

Судія: Отже, сей свідок не є редактором.

П. Гарван: Ні, Світлий Суде, він лиш провадить адресар. Я ошибнув ся; він вже зізнав, що сей обжалований є редактором.

Пит.: В яким дні тижня було 1-го липня? Відп.: Я не тямлю сего.

Допитує п. Гарван:

Пит.: Яке занятя маєте ви у „Свободі“? Відп.: Я проваджу адресар.

Пит.: Чи ви не є редактором? Відп.: Ні.

Пит.: Чи вашого імени нема в часописі? Відп.: В часописі є імя редактора.

Пит.: Імя редактора, Антона Цурковського? Відп.: Так.

Пит.: Значить, що він є редактором? Відп.: Так.

Судія: Отже, сей свідок не є редактором.

П. Гарван: Ні, Світлий Суде, він лиш провадить адресар. Я ошибнув ся; він вже зізнав, що сей обжалований є редактором.

Пит.: В яким дні тижня було 1-го липня? Відп.: Я не тямлю сего.

Допитує п. Гарван:

Пит.: Яке занятя маєте ви у „Свободі“? Відп.: Я проваджу адресар.

Пит.: Чи ви не є редактором? Відп.: Ні.

Пит.: Чи вашого імени нема в часописі? Відп.: В часописі є імя редактора.

Пит.: Імя редактора, Антона Цурковського? Відп.: Так.

Пит.: Значить, що він є редактором? Відп.: Так.

Судія: Отже, сей свідок не є редактором.

П. Гарван: Ні, Світлий Суде, він лиш провадить адресар. Я ошибнув ся; він вже зізнав, що сей обжалований є редактором.

Пит.: В яким дні тижня було 1-го липня? Відп.: Я не тямлю сего.

Допитує п. Гарван:

Пит.: Яке занятя маєте ви у „Свободі“? Відп.: Я проваджу адресар.

Пит.: Чи ви не є редактором? Відп.: Ні.

Пит.: Чи вашого імени нема в часописі? Відп.: В часописі є імя редактора.

Пит.: Імя редактора, Антона Цурковського? Відп.: Так.

Пит.: Значить, що він є редактором? Відп.: Так.

Судія: Отже, сей свідок не є редактором.

П. Гарван: Ні, Світлий Суде, він лиш провадить адресар. Я ошибнув ся; він вже зізнав, що сей обжалований є редактором.

Пит.: В яким дні тижня було 1-го липня? Відп.: Я не тямлю сего.

Допитує п. Гарван:

Пит.: Яке занятя маєте ви у „Свободі“? Відп.: Я проваджу адресар.

Пит.: Чи ви не є редактором? Відп.: Ні.

Пит.: Чи вашого імени нема в часописі? Відп.: В часописі є імя редактора.

Пит.: Імя редактора, Антона Цурковського? Відп.: Так.

Пит.: Значить, що він є редактором? Відп.: Так.

Судія: Отже, сей свідок не є редактором.

П. Гарван: Ні, Світлий Суде, він лиш провадить адресар. Я ошибнув ся; він вже зізнав, що сей обжалований є редактором.

Пит.: В яким дні тижня було 1-го липня? Відп.: Я не тямлю сего.

Допитує п. Гарван:

Пит.: Яке занятя маєте ви у „Свободі“? Відп.: Я проваджу адресар.

Пит.: Чи ви не є редактором? Відп.: Ні.

Пит.: Чи вашого імени нема в часописі? Відп.: В часописі є імя редактора.

Пит.: Імя редактора, Антона Цурковського? Відп.: Так.

Пит.: Значить, що він є редактором? Відп.: Так.

Судія: Отже, сей свідок не є редактором.

П. Гарван: Ні, Світлий Суде, він лиш провадить адресар. Я ошибнув ся; він вже зізнав, що сей обжалований є редактором.

Пит.: В яким дні тижня було 1-го липня? Відп.: Я не тямлю сего.

Допитує п. Гарван:

Пит.: Яке занятя маєте ви у „Свободі“? Відп.: Я проваджу адресар.

Пит.: Чи ви не є редактором? Відп.: Ні.

Пит.: Чи вашого імени нема в часописі? Відп.: В часописі є імя редактора.

Пит.: Імя редактора, Антона Цурковського? Відп.: Так.

Пит.: Значить, що він є редактором? Відп.: Так.

Судія: Отже, сей свідок не є редактором.

П. Гарван: Ні, Світлий Суде, він лиш провадить адресар. Я ошибнув ся; він вже зізнав, що сей обжалований є редактором.

Пит.: В яким дні тижня було 1-го липня? Відп.: Я не тямлю сего.

Допитує п. Гарван:

Пит.: Яке занятя маєте ви у „Свободі“? Відп.: Я проваджу адресар.

Пит.: Чи ви не є редактором? Відп.: Ні.

Пит.: Чи вашого імени нема в часописі? Відп.: В часописі є імя редактора.

Пит.: Імя редактора, Антона Цурковського? Відп.: Так.

Пит.: Значить, що він є редактором? Відп.: Так.

Судія: Отже, сей свідок не є редактором.

П. Гарван: Ні, Світлий Суде, він лиш провадить адресар. Я ошибнув ся; він вже зізнав, що сей обжалований є редактором.

Пит.: Чи ви могли-б сказати Судови і лаві присяглих, де був обжалований Цурковський 1-го липня або десь так около 1-го липня 1908 р.? Відп.: Він був дома.

Пит.: Де? Відп.: В редакції „Свободи.“

Пит.: Де знаходиться редакція? Відп.: 184 Гудсон стріт.

Пит.: Чи перед 1-им липнем бачили ви його в редакції „Свободи“? Відп.: Так.

Пит.: Чи ви бачили його після 1-го липня 1908 р. в редакції „Свободи“ або в якимсь иньшій місці? Відп.: Я бачив його в редакції „Свободи.“

Пит.: В котрім часі приходите ви до роботи? Відп.: Я приходжу о 8-ій год.

Пит.: Коли йдете домі? Відп.: О 5½ год.

Пит.: Значить, що 1-го липня ви бачили в редакції „Свободи“ обж. Цурковського від 8 год. з рана до 5 год. по полудні? Відп.: Так, я приходжу до редакції о 8 год., а п. Цурковський приходить там около 9 або 9½ год. з рана.

Допитує п. Гарван:

Пит.: Яке занятя маєте ви у „Свободі“? Відп.: Я проваджу адресар.

Пит.: Чи ви не є редактором? Відп.: Ні.

Пит.: Чи вашого імени нема в часописі? Відп.: В часописі є імя редактора.

Пит.: Імя редактора, Антона Цурковського? Відп.: Так.

Пит.: Значить, що він є редактором? Відп.: Так.

Судія: Отже, сей свідок не є редактором.

П. Гарван: Ні, Світлий Суде, він лиш провадить адресар. Я ошибнув ся; він вже зізнав, що сей обжалований є редактором.

Пит.: В яким дні тижня було 1-го липня? Відп.: Я не тямлю сего.

Допитує п. Гарван:

Пит.: Яке занятя маєте ви у „Свободі“? Відп.: Я проваджу адресар.

Пит.: Чи ви не є редактором? Відп.: Ні.

Пит.: Чи вашого імени нема в часописі? Відп.: В часописі є імя редактора.

Пит.: Імя редактора, Антона Цурковського? Відп.: Так.

Пит.: Значить, що він є редактором? Відп.: Так.

Судія: Отже, сей свідок не є редактором.

П. Гарван: Ні, Світлий Суде, він лиш провадить адресар. Я ошибнув ся; він вже зізнав, що сей обжалований є редактором.

Пит.: В яким дні тижня було 1-го липня? Відп.: Я не тямлю сего.

Допитує п. Гарван:

Пит.: Яке занятя маєте ви у „Свободі“? Відп.: Я проваджу адресар.

Пит.: Чи ви не є редактором? Відп.: Ні.

Пит.: Чи вашого імени нема в часописі? Відп.: В часописі є імя редактора.

Пит.: Імя редактора, Антона Цурковського? Відп.: Так.

Пит.: Значить, що він є редактором? Відп.: Так.

Судія: Отже, сей свідок не є редактором.

П. Гарван: Ні, Світлий Суде, він лиш провадить адресар. Я ошибнув ся; він вже зізнав, що сей обжалований є редактором.

Пит.: В яким дні тижня було 1-го липня? Відп.: Я не тямлю сего.

Допитує п. Гарван:

Пит.: Яке занятя маєте ви у „Свободі“? Відп.: Я проваджу адресар.

Пит.: Чи ви не є редактором? Відп.: Ні.

Пит.: Чи вашого імени нема в часописі? Відп.: В часописі є імя редактора.

Пит.: Імя редактора, Антона Цурковського? Відп.: Так.

Пит.: Значить, що він є редактором? Відп.: Так.

Судія: Отже, сей свідок не є редактором.

П. Гарван: Ні, Світлий Суде, він лиш провадить адресар. Я ошибнув ся; він вже зізнав, що сей обжалований є редактором.

Пит.: В яким дні тижня було 1-го липня? Відп.: Я не тямлю сего.

Допитує п. Гарван:

Пит.: Яке занятя маєте ви у „Свободі“? Відп.: Я проваджу адресар.

Пит.: Чи ви не є редактором? Відп.: Ні.

Пит.: Чи вашого імени нема в часописі? Відп.: В часописі є імя редактора.

Пит.: Імя редактора, Антона Цурковського? Відп.: Так.

Пит.: Значить, що він є редактором? Відп.: Так.

Судія: Отже, сей свідок не є редактором.

П. Гарван: Ні, Світлий Суде, він лиш провадить адресар. Я ошибнув ся; він вже зізнав, що сей обжалований є редактором.

Пит.: В яким дні тижня було 1-го липня? Відп.: Я не тямлю сего.

Допитує п. Гарван:

Пит.: Яке занятя маєте ви у „Свободі“? Відп.: Я проваджу адресар.

Пит.: Чи ви не є редактором? Відп.: Ні.

Пит.: Чи вашого імени нема в часописі? Відп.: В часописі є імя редактора.

Пит.: Імя редактора, Антона Цурковського? Відп.: Так.

Пит.: Значить, що він є редактором? Відп.:

